

skupina tanečního divadla

NANOHACH
|||||

Obsah

I	<u>Kdo jsou NANOHACH</u>	3
II	<u>Současný repertoár</u>	
	Zločin a trest	4
	Miluj mě	6
	Resonance	8
	-gracerunners-	10
	Portrét	12
	Synchronicity	14
	Naměkko Naostro	16
III	<u>Bonusy</u>	18
IV	<u>Po derniére</u>	21
V	<u>Stručně o (členové skupiny)</u>	23
VI	<u>Kde NANOHACH hostovali</u>	26
VII	<u>Podporující instituce</u>	27
VIII	<u>Kontakt</u>	27

I Kdo jsou NANOHACH

Skupina NANOHACH se zabývá současným tanečním divadlem. Za dobu své pětileté existence uvedla deset premiér většinou celovečerních tanečních představení. Všechny na sebe strhly pozornost kritické i divácké divadelní obce. Řadu z nich měli možnost vidět a ocenit i diváci v zahraničí (Francie, Izrael, Maďarsko, Německo, Norsko, Pákistán, Polsko, Rumunsko, Slovensko, Srbsko, Španělsko, Velká Británie, USA).

Skupinu na sklonku roku 2004 založilo několik absolventů pražské taneční Konzervatoře Duncan centre. Jejich cílem platným dodnes bylo vytvořit platformu pro realizaci tanečních projektů na vysoké profesionální úrovni a úzce spolupracovat se zahraničními choreografy a kulturními organizacemi.

Skupina byla za svou práci oceněna nejprestižnějšími cenami v oblasti současného tanečního divadla – Cenou SAZKY 2007 za objev v tanci (představení *Portrét*, choreografie Ioana Mona Popovici), Cenou za interpretaci 2007 (Anna Caunerová v představení *Portrét*) a Cenou za interpretaci 2006 (Lea Švejdová v představeních *Struktury vratkosti* a *Synchronicity*).

Členové NANOHACH se kromě svých inscenací aktivně podílejí na současném kulturním dění (site-specific projekty Muzejní noc 2006, Společnost F. Kafky), taneční účast v Dobře placené procházce (režie Miloš a Petr Forman), Obludárium (divadlo bratří Formanů), projekt Tanec školám, umělecko-edukativní projekt Špalíček.

II **Současný repertoár**

Zločin a trest

Pohybová skoroopera pro jednoho tanečníka

Nekompromisně intenzivní, obrazové taneční sólo s živou hudbou a zpěvy, koncipované jako teatrální, poetická koláž, vsazená do industriálního prostředí, kde se abstrakce a drama prolíná s jemnocitem i lehkou nadsázkou.

scénář, libreto, choreografie, design a režie Jan Komárek

hudba Michal Nejtek

pohybová spolupráce Marta Trpišovská

tvorba a interpretace Honza Malík

zpěv Petra Janková, Dominika Divišová, Lenka Suchánková (živě)

piano, preparované piano, sampler, melodica, perkuse Michal Nejtek (živě)

perkuse a preparovaná kytara Jan Komárek (živě)

kostýmní spolupráce Mariana Novotná

Jan Komárek Herec, režisér a světelný designér vystudoval propagační grafiku na pražské UMPRUM. Jako elév působil v loutkovém divadle Drak v Hradci Králové, poté v roce 1983 odešel do Francie, kde založil soubor MIMO theatre. Hrál vlastní představení pro školy jako loutkoherec a klaun. V roce 1985 přesídlil do Kanady, kde založil SOUND IMAGE THEATRE – autorské, výtvarné a pohybové divadlo, pod jehož hlavičkou vytvořil asi 20 představení. Jako světelný designér pracoval pro divadelní a taneční soubory v Torontu a Montrealu. Získal několik prestižních cen, např. Dora Mavor Moore za režii, světelný design a hudbu. V roce 2001 se vrátil zpět do Prahy, kde spolupracuje především s alternativní taneční scénou. Vytvořil osm vlastních představení, která uvedl v pražských i mimopražských divadlech a na festivalech.

Mezi jeho poslední projekty patří kritikou i diváky velmi kladně přijatý site-specific *Tanec papírových tanečnic*, *Probouzení genia loci a Stolování*. Sólové představení *DeRbrouk* je součástí celovečerního představení *Triptych*. Komárek je držitelem Ceny divadelní osobnost 2008 udělované festivalem příští vlna/next wave,

Michal Nejtek Absolvent konzervatoře v Teplicích (obor klavír) a pražské HAMU (obor skladba) komponuje symfonickou i komorní hudbu. Spolupráci mu nabídly festivaly Donaueschinger Musiktage, Varšavský podzim a Klangspuren. Věnuje se také skládání hudby pro divadla. Za zmínku jistě stojí hudebně-divadelní projekt Lamenti (poprvé uvedený v rámci Pražského divadelního festivalu německého jazyka) a spolupráce s režiséry Arnoštem Goldflamem, Jiřím Ornestem, Janou Svobodovou a dalšími. Nejtek dále spolupracuje se skupinou The Plastic People Of The Universe a sám působí i jako hudebník – na klavír a klávesové nástroje hraje v souborech AGON, Face Of The Bass a David Koller Band. Vyučoval na Konzervatoři v Teplicích (hudební teorie, korepetice) a nyní vyučuje na VOŠ Jaroslava Ježka dějiny jazzu. Příležitostně přispívá svými recenzemi do časopisu Harmonie.

Premiéra 28. 5. 2009, Studio Alt@ – Hala 30, Praha (www.altart.cz)

Vybráno z kritik

„...podařilo se zde naznačovaná témata spříst do poměrně logického sledu, zřetelného především v první části a poněkud se rozlévajícího do šíře v části druhé. Tanečně vynikala intenzita a koncentrace hlavního představitele, který prokázal i herecké kvality a postaral se tak o velkou přesvědčivost. (...) nasazení a ponoření se do role, scéna a všechny další prvky se v posledku slily v pozoruhodný komplexní hudebně-divadelně-taneční útvar převážně drsnějšího ražení, jak asi jinak u Dostojevského být nemůže.“

Helena Kozlová, Scéna.cz, 9. 6. 2009

Zločin a trest foto Vojtěch Brtnický

Miluj mě

Představení bylo nominováno na Cenu SAZKY 2009 za objev v tanci a za interpretaci 2009 (Eliška Kašparová)

Inscenace, která spojuje pohyb a slovo-text za doprovodu láskou nemocné hudby. Rozebírá mýtus a pravdu o stavu, kdy je člověk zamilovaný. Černý humor, sladká a potíci se těla a srdce hořící l.á.s.k.o.u. Je láska krásná, osvobozující a radostná, nebo je to porucha mysli – mentální onemocnění? Když je láska dobrá, proč se cítíme tak špatně?

koncept choreografie a režie Nigel Charnock (Velká Británie)

tvorba a interpretace Eliška Kašparová, Marta Trpišovská, Honza Malík, Michael Vodenka

kostýmy Nigel Charnock

kostýmní spolupráce Mariana Novotná

světelný design Jan Beneš

fotografie Vojtěch Brtnický

Nigel Charnock se narodil v Manchesteru. Vystudoval London Contemporary Dance school a tři roky studoval divadlo a tanec v London School of Contemporary Dance v Anglii.

Od roku 1984 působil v souboru Extemporary Dance Theatre. V roce 1986 uvedl spolu s Lloydem Newsonem představení *My Sex, Our dance* a poprvé otevřeně vystoupil s legendárními DV8 Physical Theatre. Ve spolupráci s nimi pokračoval až do roku 1990, kdy se se souborem rozešel a vytvořil první z trilogie sólových představení *Ressurrection*. Následoval *Original Sin* (1993) a *Hell Bent* (1994). V roce 1995 pokračoval sóly *Heroine* a *Fever* (1998). V roce 2003 představil úspěšnou choreografii *Frank*, která byla uvedena i v Praze v roce 2007.

V letech 2002-2007 spolupracoval na projektech Helsinky City Dance Theatre.

Premiéra 12. 9. 2008, divadlo Ponec, Praha

Vybráno z kritik

„...To, co kvalitu choreografie posouvá nad průměr, je právě energie tanečníků. Tolik uvolněnosti, svobody a potěšení při tanci lze na jevišti zažít opravdu zřídka.(...) Choreografie má spád a celou hodinu diváka nenechá myslet na nic jiného.“

Markéta Faustová, Lidové noviny, 24. 9. 2008, článek Pojď na to a miluj mě!

„...NANOHACH opět víří vody českého tance, tentokrát vtipným a energickým kusem, který budete milovat.“

Kristýna Durczaková, týdeník A2 39/2008, článek Šílenství lásky

Miluj mě foto Vojtěch Brtnický

Resonance

Představení bylo nominováno na Cenu SAZKY 2008 za objev v tanci a za interpretaci (Dagmar Chaloupková a Andrea Opavská-Lamešová)

V klidu před bouří vyvěrají z nicoty vířící spodní proudy energie přinášející nebezpečí a zkázu, stvoření a život.

námět a choreografie Michal Záhora

dramaturgie Jana Vaníčková

tvorba a tanec Lea Švejdová / Lotta Nouwkens (be), Dagmar Chaloupková / Dora Hořtová,

Andrea Opavská

hudba Carlo Natoli (Itálie)

světelný design Jan Beneš

kostýmy Mariana Novotná

Carlo Natoli Muzikant, skladatel a tvůrce televizních filmů začal svá studia jako hráč na klasickou kytaru v roce 1992. Od roku 1998 se aktivně věnuje improvizované hudbě a avantgardnímu rocku. Od roku 1999 řídí různorodé projekty na sicilské a italské Free-Jazz scéně. V roce 1999 začal studovat elektroakustickou hudbu a elektronickou kompozici v Triestu a tři roky byl stálým umělcem Fabriky – výzkumného střediska pro komunikaci a umění pod uměleckým vedením Oliviera Toscaniho a Andrea Moliniho. Je zakládajícím členem ImprovisatoreInvolontario, kolektivu volného umění a televizní a multimediální výzkumné skupiny Karmanegativo. Zabývá se skládáním hudby zejména pro film a divadlo.

Představení vzniklo v koprodukcí se Scottish Dance Theatre (Velká Británie).

Premiéra 23. 10. 2007, divadlo Ponec, Praha

Ve Velké Británii je představení uváděno pod názvem Second Storm a je na repertoáru Scottish Dance Theatre (premiéra 13. 9. 2007).

Vybráno z kritik

„Resonance Michala Záhory je skutečná choreografie, která se jasně odlišuje od prostého tancování...”

Petr Šourek, Nový Prostor, únor 2008

„Romantismus celé věci je v rámci současné taneční věcnosti a zápasivosti nanejvýše překvapivý, ba přímo odvážný, natolik jde proti stávajícím konvencím. Ne však zpět, ke konzervativnímu řešení, ale kupředu, do srdce tajemství o člověku. (...) Záhora má choreografii pevně pod kontrolou. Také v tom se vymyká dnešnímu průměru – nic není náhodné, jde o svrchované autorské gesto. Skupina NANO HACH skvěle obhájila svou čerstvě dobytou pozici. Záhora se katapultoval mezi velké choreografické talenty.”

Nina Vangeli, Hospodářské Noviny, 2. 11. 2007, článek Mystika ženství ožívá v tanci

„...poutavý a emocionálně nabitý kus. (...) Propracované taneční představení.”

Thom Dibdin, The Stage, 20. 9. 2007

„Hostina smyslů, vhodná pro ty, kteří se chtějí posadit a vychutnat si výjimečné tancování doplněné malebným osvětlením, atmosférou hudby a krásnými kostýmy. (...) Tanečnice udržují rytmické posuny Záhorovy choreografie a vytvářejí tím sesterský řád, který je mytický stejně jako přesvědčivě lidský.”

Mary Brennan, The Herald, 21. 9. 2007

Resonance foto Vojtěch Brtnický

-gracerunners-

*jestliže neexistuje možnost pracovat, člověk se může alespoň pohybovat
jestliže neexistuje svoboda slova, člověk se stále ještě může pohybovat
jestliže neexistuje vzájemná komunikace, člověk může použít energii*

ve stavu absolutního vyčerpání je díky pohybu přítomno cosi jednoduchého

napětí před tvým vydechnutím mě přibližuje

Představení -gracerunners-, které vzniklo ve spolupráci s norskou institucí „karef foss quiet works“ zpracovává téma vyčerpání u člověka. Zkoumá zkušenost každého z nás s využitím vlastní energie. Co nastane poté, kdy se dostaneme na vrchol fyzického vyčerpání? Co si myslíme, že přijde?

-gracerunners- se vyjadřují k problematice stále se zvyšujících požadavků na osvobození se a naplnění, požadavků, které nás nutí ztrácet cosi z naší lidskosti.

Představení pracuje s působivou a originální scénografií, animacemi a hudbou. Reprodukovaná industriální a v některých polohách až agresivní hudba, která je doprovázena živým hraním kytaristy Johna Inge Knudsen na scéně, dává představení velmi současný a moderní nádech.

námět, koncept, choreografie Karen Foss (Norsko)

tvorba a interpretace Lea Švejdová / Martina Lacová (Slovensko), Marianne Kjærund (Norsko), Daniel Raček (Slovensko)

hudebník John Inge Knudsen (Norsko)

dramaturg Camilla Eeg (Norsko)

hudba a zvukový design Joergen Knudsen (Norsko)

světelný design Sigve Sælensminde (Norsko)

video Alan Lucien Øyen (Norsko)

zvuk Morten Pettersen (Norsko)

scéna a kostýmy Øyen/Sælensminde/Foss

Světová premiéra 29. 3. 2007, divadlo Black Box, Oslo

Česká premiéra 21. 4. 2007, divadlo Ponec, Praha

Vybráno z kritik

„-gracerunners- je v mnoha ohledech výborné a zajímavé syrově moderní představení, které vyjadřuje silné emoce osamělosti a nedostatku sounáležitosti na skvěle navržené scéně.“

Inger-Margarethe Lunde: Bakvendtland, časopis Sobotní Aftenposten, 31. 3. 2007, článek Absurdní svět

„Poslední představení choreografky Karen Foss je nádherná výpověď o hranici fyzických sil. (...)

-gracerunners- je dokonale promyšlené představení s jednoznačným poselstvím.“

Sigrid Ø. Svendal: Sterkt løp, deník Dagbladet, 30. 3. 2007, článek Silný běh

„-gracerunners- je představení, se kterým se nelze ztotožnit ve chvíli, kdy jej sledujete. Teprve po skončení a s odstupem je v něm možno najít paralelu vlastní současnosti, pokud jsme ochotni přijmout fakt reality, která ve své podstatě působí značně pesimisticky. A v tom je síla této choreografie.“

Zuzana Smugalová, www.tanecniaktuality.cz, 21. 4. 2007

„-gracerunners- bombardují smysly sluchovými i zrakovými vjemy a dynamicky, silně a úchvatně vyjadřují vyčerpání a pocit výlučnosti, které jedinec zažívá pod tlakem současné společnosti.“

Heather Beneš-McGadie, Taneční Zóna, léto 2007, článek Bombardování smyslů

-gracerunners- foto Vojtěch Brtnický

Portrét

Představení získalo

Cenu SAZKY 2007 za objev v tanci

Cenu interpretaci 2007 (Anna Caunerová)

a bylo nominováno na Cenu za interpretaci 2007 (Marta Trpišovská) a na Cenu Respektu 2007

Je hluchý. Ohluchnul, protože na něj léta řvali. // Teď sleduje ostatní, jakoby se díval na němý film. // Ostatní oněměli z neustálého řvaní. Křičí němě dál. // Toho dne by jim vše vysvětlil, ale omdlel, než stačil cokoliv říct.
Portrét – několik příběhů o vině, nedostatku odpuštění a vztazích plných obviňování

námět, koncept, choreografie Ioana Mona Popovici (Rumunsko)

tvorba a interpretace Anna Caunerová (Slovensko), Lea Švejdová / Lenka Bartůňková,

Miroslav Kochánek / Michael Vodenka, Honza Malík, Marta Trpišovská

scénografie Peter Smetáček

kostýmy Mariana Novotná

světelný design Jan Beneš

Rumunská umělkyně žijící v posledních letech v České republice Ioana Mona Popovici (1976) je kritikou ceněna za *choreografickou původnost a neotřelost, autorské přesvědčení a koncentraci*. Divákům pravidelně nabízí emocionálně silnou a technicky precizně artikulovanou výpověď. Prestižní evropský časopis *Ballet-Tanz* ji již třikrát zařadil mezi „Young Choreographer to Watch“ (mladé choreografy, jejichž dílo je třeba vidět), a to za její dosavadní tvorbu (*Úplněk* / 2008; *Work in Regress* / 2007; *Vzdálené ráje* / 2005; *Židle* / 2003; *Requiem for a dog* / 2002).

Popovici ve své práci vychází z bohatého a širokého profesního zázemí. Vystudovala baletní školu Floria Capsali v Bukurešti. V letech 1994–1998 navštěvovala tamtéž kursy na Univerzitě divadelních a filmových umění. Spolupracovala s mnoha umělci z oblasti tance, divadla a filmu. Zkušenosti daly její práci osobitý slovník. Způsob jejího tvůrčího uvažování je v protikladu k tomu, co sama nazývá *novou brutalitou* a umělým zalíbením v tanci. Řídí se pravidlem, že pohyb na jevišti musí být opodstatněný, resp. že pohyb nevznikne, pokud k tomu neexistuje důvod.

Premiéra 18. 10. 2006, divadlo Ponec, Praha

Vybráno z kritik

„...působivá studie plná kontrastů, po kterých tuhne krev v žilách. (...) Portrét nešetří ničím, ani hloubkou, ani humorem, který je tak černý, že si na něj musíte chvíli zvykat.“

Hartmut Regitz, Ballet Tanz International, březen 2007

„Popovici dokázala najít překvapivé pohybové a situační argumenty a dospět k metaforičnosti, jíž lze bez uzardění podlehnout.“

Jana Návrátová, týdeník Reflex 45/2006

„...sofistikovaný humor, jako z Dostojevského dílny. (...) Představení Portrét očekávání, vkládaná jak do choreografky, tak do skupiny NANOHACH stoprocentně naplnilo. Výjimečně originální představení je jednoznačnou událostí české taneční a divadelní sezony.“

Nina Vangeli, Taneční Zóna, zima 2006

Portrét foto Dragan Dragin

Synchronicity (život podle Junga)

Představení získalo

Cenu za interpretaci 2006 (Lea Švejdvová)

Věci se navenek jeví jinak, než ve skutečnosti jsou. Chování lidí je často nepředvídatelné, reakce nečekané až zvrácené. Zdánlivě neodpovídají situaci. Ponoříme-li se ale hlouběji do lidského nevědomí, možná nalezneme motivy chování – skryté souvislosti.

koncept a choreografie Michal Záhora

spolupráce na choreografii Zuzana Pavuková

režijní spolupráce Jana Vaníčková

tančí Lea Švejdvová / Philippa White (Velká Británie) a Michal Záhora

hudba Carlo Natoli, J. S. Bach, Bryan Eno & Harold Budd a Phantasma

světelný design Jan Beneš

Premiéra 30. 3. 2005, divadlo Duncan Centre, Praha

Vybráno z kritik

„Autorský večer Záhory patří momentálně k tomu nejžádanějšímu z repertoáru NANOHACH. Choreografie je nabita energií. (...) Lea Švejdvová v roli vyniká po všech stránkách, po kterých jen tanečnice vynikat může. (...) Není nadsázkou, že představení patří mezi to nejlepší, co je nyní možné na našich tanečních scénách vidět.“

Zuzana Smugalová, www.tanecniaktuality.cz, 6.2. 2006

„Tělo Záhory je skrz naskrz proškolené a působí, jakoby vyrostlo na baletu. Jeho pohyb je velice specifický – gesta jsou měkká až plačtivá, larmoyantní, plná sentimentu. (...) Úspěch vzájemné spolupráce Pavukové a Záhory je nesporný, ale i trochu záhadný. Jakoby spadli z nebe jen kvůli této inscenaci a zase si běželi každý svou cestou. Doufejme, že svou schopnost rychle se synchronizovat ještě mnohokrát využijí.“

Jana Návratová, Taneční zóna, podzim 2005

Synchronicity foto Vojtěch Brtnický

Naměkko Naostro (první představení skupiny)

Představení o jednom typu vztahů rozšířeného mezi ženami. Soutěživost, nevraživost, touha vést, vytvářet spolky, které vyřadí tu „nejhorší“ ... Začíná to nenápadně (Naměkko) a končí v otevřeném zápasnickém ringu (Naostro), kde si žádná nebere servítky a každá si užije svou chvíli „slávy“.

Ukázka písně z představení

Nevím, jak dlouho se ještě vydržím ovládat. // Cítím, jak moc mě dokážeš vzrušovat. // Vím, že jen s tebou se chci poprvé milovat! // Tuším, že bych neměla nic uspěchat. // Toužím, já už nedokážu vyčkávat!

Text Martina, 14 let (časopis Bravo)

choreografie Veronika Švábová (Naměkko), Jan Beneš (Naostro)

interpretace Lea Švejnová / Jana Hudečková, Eliška Kašparová a Marta Trpišovská

hudba Tomáš Procházka, B4, Bubák, Franz Schubert

světelný design Jan Beneš

kostýmy Mariana Novotná

Premiéra 2. 2. 2005, divadlo Duncan Centre, Praha

Vybráno z kritik

„Choreografka prvního dějství trefně pracuje s vnitřními pravidly chování mladých dívčích paktů. Přátelství mezi ženami, jak známo, formuje i skrytá soutěživost. Intriky a manipulace, zápas o vedení smečky, přeskupování sympatií v poměru 2:1, zpracovala choreografka v malá taneční „dramátka“, která dávají těmto malým organismům život a smysl. (...) Ve druhém dějství se s tématem autor nemazlí a rovnou do toho řízne. Choreograf uchystal sadistický zápas každé s každou, v němž rozkošnický kombinuje brutalitu a tanečnost.“

Jana Návrátová, Taneční zóna, jaro 2005

„Zatímco první část Naměkko nás jen tak lechtala, při Naostro jsme se dusili smíchy. Jaká rozkoš!“

Berrak Yedek, Taneční zóna, zima 2007

Namëkko Naostro foto Tomina

III **Bonusy**

DeRbrouk

Představení bylo nominováno na Cenu za interpretaci 2008 (Honza Malík)

Tanec pro jednoho muže, jeden stůl, jednu židli, jedno světlo a jeden zvuk. Polonahé tělo a jeho tápající cesta po desce stolu, osvětlené jedinou žárovkou, obklopené „neznámým vesmírem“, které k nám s urputností a naléhavostí obrazu Francise Bacona promlouvá o základním postavení člověka ve světě: o křehkosti, pomíjivosti a nepředvídatelnosti své existence...

režie a design Jan Komárek

tvorba a interpretace Honza Malík

Premiéra 13. 2. 2008, divadlo Duncan Centre

Vybráno z kritik

„Charismatický H.Malík vložil do své existence veškerou naléhavost i přesvědčivost. (...) Urputná snaha těla vyrovnat se s vlastní existencí zde jasně získávala navrch před světelným a zvukovým designem, které vhodně doplňovaly soustředěný Malíkův výkon...”

Kristýna Durczaková, týdeník A2, 13/2008 (článek Intenzivní dvě třetiny – další dobrý tanec)

„Malíkovu sólu kolem hrubého kuchyňského stolu připomíná syrový svět Josefa Nadje v jeho Woyczkovi. (...) Malík se pohybuje střídavě a zajímavě, hned na stole, hned pod stolem. Jako vězeň prostoru a času přitahuje svým mlčením, svým vnitřním prostorem, který stahuje do propasti a přivádí k závratí. Tento tanečník má dar rozepnout čas procházející jeho tělem. DeRbrouk je čepem díla Triptych, jediného představení, které přiznává upřímně svou heterogenní kompozici.“

Thomas Hahn, Taneční zóna, léto 2008, článek Le métronome et la danse

„Prostor stolu determinuje pohybový slovník na pokroucené, bizardní pohyby, které ale bizardně vůbec nepůsobí. Je v nich dojemná křehkost, strach, zranitelnost sálající z těla charismatického Jana Malíka, jež podal v tomto díle přímo strhující výkon.“

Daniela Zilvarová, www.tanecniaktuality.cz, 23. 2. 2008

Hechizada de Luxe

Představení bylo nominováno na Cenu SAZKY 2008 za objev v tanci

Taneční sólo, jehož vznik inspirovala soudobá hudba Marka Kopelenta.

Premiéra byla uvedena v Minneapolis (USA). Dále uvedeno na World Performing Arts v Lahore (Pákistán), Off-Limits Festival Dortmund (Německo), Festival de Marseille (Francie).

choreografie, tančí Lea Švejdová

hudba Marek Kopelent

světelný design Tomáš Morávek

Premiéra 14. 10. 2005, Southern Theatre, Minneapolis (USA)

DeRbrouk foto Vojtěch Brtnický

Hechizada de Luxe foto Vojtěch Brtnický

NANOHACH v sólech

Taneční dýchánek skupiny tanečního divadla NANOHACH – netradiční sled autorských představení členů skupiny – 5 různých témat, 5 tanečně-divadelních sól, 5 x asi tak 10 minut.

Eliška Kašparová Můra

Michal Záhora Seminář / hudba: Jan Komárek

Lea Švejdová Anagram / hudba: Ralph Benetiky – E. F. Burian, S. E. Nováček

Marta Trpišovská Marlenka

Honza Malík Behemot / hudba: Pavol Rinowski

Klidné a milé odpoledne s čajem, kávou a tancem moderuje Perla Kotmelová nebo Tomáš Měcháček.

Premiéra 29. 3. 2009, Studio Alt@ – Hala 30, Praha (www.altart.cz)

NANOHACH v sólech foto Vojtěch Brtnický

IV Po derniére

Struktury vratkosti

Představení získalo

Cenu za interpretaci 2006 (Lea Švejdová)

Potýkáme se se skutečností neochoty přijmout vlastní křehkost a jemnost. Jsme-li ale vždy pevní, stoprocentní a perfektní, jsme ještě schopni přijímat? A dávat? Co za druh vzájemné podpory se to snažíme vytvořit?

idea, koncept, texty a choreografie Karen Foss (Norsko)

tvorba a interpretace Lea Švejdová, Honza Malík, Marta Trpišovská, Michal Záhora

hudba Jan Kalivoda

kostýmy Mariana Novotná

světelný design Jan Beneš

Premiéra 28. 9. 2005, divadlo Duncan Centre, Praha

Karen Foss Vystudovala Operní a baletní školu v Norsku. Po pracovní pauze v New Yorku se vrátila do Osla a stala se součástí silného a dynamického tanečního proudu na norské nezávislé taneční scéně 80. a 90. let. Pracovala např. s Anzu Furukawou a Minem Tanakou. V letech 1996 – 2000 působila jako umělecká ředitelka norského národního souboru pro současný tanec CARTE BLANCHE. Její zkušenosti jsou velmi široké a mnohostranné. Svou autorskou tvorbu od roku 2001 produkuje ve společnosti „karen foss quiet works“. V roce 2005 vytvořila pro skupinu NANOHACH projekt Struktury vratkosti a v roce 2006 a 2007 pracovala na představení –gracerunners-.

Vybráno z kritik

„Choreografický tvar hovořící současným tanečním slovníkem; má všechny jeho přednosti, tvoří nicméně odlišitelnou varietu. Udržuje se na citlivém rozhraní mezi čistě tvarovou invencí a snahou o přihlášení se tanečníka k zodpovědnosti za svět. Struktury vratkosti se udržely na nohách čestně.“

Nina Vangeli, Hospodářské noviny, 3. října 2005

„Struktury vratkosti skupiny NANOHACH, to je nejen tanec, ale také výborná hudba, svícení, kostýmy, zajímavý text. (...) NANOHACH je jednou z nejatraktivnějších a nejinteligentnějších tanečních skupin v Čechách.“

Vladimír Hulec, www.divadlo.cz, 21. října 2005

„Celkově bylo představení Struktury vratkosti velmi působivé. V díle se odrážela choreografická zkušenost s koncepcí, formou i obsahem, a především velká osobní invence všech zainteresovaných. Nejen této inscenaci, ale i celému uskupení NANOHACH je možno prorokovat slibnou budoucnost.“

Zuzana Smugalová, www.tanecniaktuality.cz, říjen 2005

Struktury vratkosti foto Tomina

V Stručně o (členové skupiny)

Lea Švejdová-Čapková (1976)

Začala tančit v dětském věku u Evy Blažíčkové a později se stala členkou jejího Studia komorního tance II. Patří mezi první absolventy Konzervatoře Duncan centre (1997) – v rámci studia stáže v londýnském Laban Centre a Rotterdamse danceacademie. Poté studovala bruselskou taneční akademii P.A.R.T.S. Tři roky působila v mezinárodní taneční skupině Déjà donné (L. Flory a S. Sandroni). V roce 2003 začala spolupracovat na projektech jiných tvůrců pracujících v ČR: Nora Sopková, Serge Ambert a Krepsko. Autorské projekty: „Vteřiny na výběr“ (2004) – spoluautorka Linda Samaraweerová (Rakousko) a „Hechizada de Luxe“ (2005) – uvedeno v Minneapolis (USA), na World Performing Arts Festival (Pákistán), Off-Limits v Dortmundu Německo) a 13. festivalu de Marseille (Francie). Lea je zakládající člen skupiny. Na Konzervatoři Duncan centre vyučuje současný tanec a je jednou z pedagožek pilotního projektu „Tanec Školám“. Tančí v představeních Naměkko Naostro, Synchronicity, Struktury vratkosti, Hechizada de Luxe, Portrét, -gracerunners-, Resonance a NANOHACH v sólech.

Mariana Novotná-Jamníková (1979)

Absolventka Konzervatoře Duncan centre. Již během studia se začala věnovala kostýmní tvorbě. V letech 1999-2003 tvořila jako choreografka, scénografka i interpretku jevištní kusy ve dvojici s Pertou Púčikovou (Pěšky až ke králi; Tažení, táhnou-dáma, madam, dámula; Masna; Balada pro Jana Vodníka; Hladina). Spolupracovala s Divadlem bratří Formanů na představeních Nachové plachty a Kráska a Zvíře. Vytvořila kostýmy pro Serge Amberta, Lenku Flory, Kristinu Celbovou, Lenku Bartůňkovou, Jana Beneše a Jana Dörnera, Chiaru Girolomini atd. Od roku 2002 je kostymérkou v Duncan centre a spolupracuje na kostýmech pro maturitní a absolventské koncerty studentů. Pod značkou MÁRYLYN navrhuje a vyrábí oděvní doplňky a tašky pro Leeda Original Fashion Store a navrhuje a vyrábí tašky pro novou značku Studia Najbrt – MojeMoje.

Ve skupině NANOHACH působí jako dvorní návrhářka.

Eliška Kašparová (1979)

Absolvovala Konzervatoř Duncan centre (1999), stáž na Rotterdamse Dansacademie v Holandsku (2000), stáž v choreografickém centru Claudi Brumachona a Benjamina Lamarche v Nantes ve Francii a několik dílen Buto se Sumako Koseki. Byla členkou lidového souboru Jaro, pod vedením Živany Vajšarové. Spolupracovala s Lenkou Tretiagovou (představení pro děti v divadle Ponec), Carol Brown na Pražském Quadriennale, se skupinou La Terra Nuova Luca Bruniho v Itálii a s Petrem a Matějem Formanovými v pražském Národním divadle (opera „Kráska a zvíře“) a v exteriérech s brněnským divadlem Husa na provázku (představení „Na cestě za Rusalkou“). Eliška je zakládající člen skupiny.

Tančí v představeních Naměkko Naostro, Miluj mě a NANOHACH v sólech.

Hanka Kubáčková (1975)

Vystudovala FF UK, obor bohemistika. Na Prague College v Praze získala Certifikát v oboru Public Relations. Během studií spolupracovala např. s časopisem Impulz, s Českým rozhlasem, týdeníkem Xantypa a dalšími, kam psala příspěvky převážně o kulturním dění v Praze a o knižních novinkách. V letech 2004–2008 vytvářela pravidelný divadelní program v pražském klubu Palác Akropolis. V letech 2005 až 2006 produkčně spolupracovala s tanečníkem a choreografem Jarem Viňarským. V roce 2006 spoluzaložila občanské sdružení All Art o. s., jež realizuje projekt Cross'n'Art v klubu Cross. S NANOHACH začala spolupracovat v roce 2006, má na starost především kontakt skupiny s novináři a veřejností.

Honza Malík (1975)

Absolvent Konzervatoře Duncan centre (1999) a zakládající člen skupiny. V letech 1981–2005 byl členem Souboru písní a tanců Rokycany, který současně od roku 1996 umělecky a choreograficky směřoval. Absolvoval Konzervatoř Duncan centre (1999). Od roku 1999 je na volné noze – tanečník, producent a koordinátor projektů současného tance. V letech 1999 až 2003 externě spolupracoval jako tanečník ve Státní opeře Praha (díla Petra Tyce a Petry Hauerové) a v letech 2001 až 2003 se podílel na pohybové spolupráci v Divadle Minor Praha. Spolupracoval s Vojenským uměleckým souborem Ondráš v Brně. Vyučuje lidový tanec na Konzervatoři Duncan centre a na dalších místech ČR. V letech 2004 až 2005 byl členem Laroque Dance Company Helene Weinzierel (Rakousko). Tančí v představeních Struktury vratkosti, Portrét, DeRbrouk, Miluj mě, NANOHACH v sólech a Zločin a trest. Kromě umění se věnuje také produkci a managementu – organizačně zaštil vznik všech představení skupiny, stará se o jejich pravidelné uvádění v České republice i v zahraničí.

Marta Trpišovská (1979)

Absolventka Konzervatoře Duncan centre (2001) a zakládající členka skupiny. Prošla studijním pobytem na Brighton University v Anglii – obor tanec s vizuálním uměním. Od roku 2000 se intenzivně věnuje vlastní choreografické tvorbě (Indiskrétní potěcha / 2002, SKI°°FI / 2003, Dvojexpozice / 2004, S kůží na trh / 2005, Titán / 2007), kterou prezentovala v České Republice (Terezín, Boskovice, Nová Paka, Hradec Králové, Tanec Praha, Česká taneční platforma, Konfrontace, Next Wave), Rakousku, Německu, Holandsku, Anglii, Číně, Makedonii. V roce 2001 obdržela II. a III. cenu v Mezinárodní choreografické soutěži Cena Jarmily Jeřábkové v Praze. Dokončila studia na HAMU v Praze obor taneční věda. Jako interpretku spolupracuje s divadlem bratří Formanů. Tančí v představeních Naměko Naostro, Struktury vratkosti, Portrét, Miluj mě a NANOHACH v sólech.

Michal Záhora (1979)

Absolvent Konzervatoře Duncan centre. Po studiu se stal členem Norského národního souboru Carte Blanche, kde se podílel na představeních Amandy Miller, Ohada Naharina, Iny Christell Johannesen a dalších. V roce 2004 odešel do Itálie, kde byl do jara 2005 tanečníkem v souboru Roberta Zapally. V letech 2006–2008 byl v angažmá britského souboru *Scottish Dance Theatre*. Členem skupiny NANOHACH je od roku 2005. V této době také uvedl vlastní projekty *Synchronicity* & *.konstrukt.um.*, které byly během krátké doby s úspěchem u diváků i kritiky prezentovány v Praze (NoD Roxy, divadlo Ponec, festivaly Česká taneční platforma, Tanec Praha, Námořní festival), Hradci Králové, Jablonci n. Nisou, Plzni, Brně, Ostravě a také v zahraničí – ve Španělsku v rámci projektu *Invaze do Evropy*, USA (Southern Theatre v Minneapolis) a Anglii (DancEUnion Southbank Centre Londýn). Vyučuje na konzervatoři Duncan centre a od září 2009 je ředitelem této školy.

Je autorem *Resonance* a autorem i interpretem představení *Synchronicity* a *.konstruk.um.*, tančí v představeních *Struktury vratkosti* a *NANOHACH* v sólech.

VI Kde NANOHACH hostovali

31. 3. 2005, Bělehrad, Srbsko
3.–5. 6. 2005, Fringe festival Praha
2005, 2006, 2008 Natřikrát, divadlo Barka, Brno
2005, 2006 Námořní festival, loď Tajemství, Praha
2005, 2008 festival ...příští vlna / Next wave, Praha
14. 10. 2005, Southern Theatre Minneapolis, USA
4. 11. 2005, Black Light Gallery, Berlín, Německo
2006, 2008 festival Velká Inventura, nádražní budova Jižní předeměstí, Plzeň
14. 5. 2006, festival CALIDOSCOPI Teatre de Ponent, Barcelona, Španělsko
2006, 2008, 2009 SKOROFESTIVAL, Chocẽ
2006, 2009 festival Zawirowania, Stara Prochownia Teatr, Varšava, Polsko
29. 10. 2006, Divadlo Odeon, Bukurešť, Rumunsko
16. 11. 2006, World Performing Arts festival, Lahore, Pákistán
29. 3.–1. 4. 2007, 11. 11. 2008 Black Box theatre Oslo, Norsko
11.–13. 4. 2007, bit-teatergarasjen, Bergen, Norsko
17. 7. 2007, ProArt festival, Hadvadlo, Brno
21. 10. 2008, divadelní festival „Čekání na Václava“ Hradec Králové
2007, 2008 4 (+1) den tanca pre vás festival, Bánská Bystrica, SR
4. 3. 2008, L1 Dance Festival, Budapest, Maďarsko
21. a 22. 4. 2008 International Dance Festival of Ireland, Dublin
19. 9. 2008, Southbank Centre Londýn, Velká Británie
1. 11. 2008 UNIDRAM Festival Postdam, Německo
2008, 2009 festival Malá Inventura Praha
2005, 2006, 2007, 2008, 2009 účast na České taneční platformě
2006, 2007, 2008, 2009 účast na festivalu Tanec Praha

V současnosti NANOHACH nepřetržitě hostují v pražském divadle Ponec, jejich představení jsou uváděna také v Duncan Centre v Praze a v Roxy/NoD. Mimo hlavní město NANOHACH pravidelně prezentují svou tvorbu v Pardubicích, Českých Budějovicích, Plzni, Hradci Králové, Jablonci nad Nisou a Brně.

VII Podporující instituce

Ministerstvo kultury České republiky
Magistrát hl. města Prahy
Státní fond kultury České republiky
Nadace Život umělce
České Centrum Praha
České Centrum v Londýně
Konzervatoř Duncan centre Praha & Společnost pro taneční a muzickou výchovu
Divadlo 29 Pardubice & Terra Madoda o.s.
divadlo Ponec & Tanec Praha o.s.
Alt@rt o.s.
Studio Dance Perfect Praha
Bazilika o.p.s. České Budějovice
Nová Síť o.s. Praha
The Norwegian ARTs council Oslo
Foundation for Image and Sound Oslo
Den kulturelle skolesekken
Bergen Kommune
Council of Bergen-section for arts and culture
Scottish Dance Theatre Dundee
Dundee City Council
Scottish Arts Council

VIII Kontakt

Honza Malík

Nanohach o.s.
Na Záměšli 26/4, 150 00 Praha 5
+420 257 217 069, +420 732 27 13 09
honza.malik@seznam.cz
nanohach@gmail.com
skype honzamalik75

Hana Kubáčková – PR

+420 602 59 06 99
hanakubackova@seznam.cz
nanohach@gmail.com
skype hanka-kubackova

www.nanohach.cz

video ukázky: [www.stream.cz \(nanohach\)](http://www.stream.cz (nanohach))